

Vörösné Séllei Emma moziiroda-vezetőhöz

Jó fél éve, idén március 1-től működik Szege- den a megyei moziüzemi vállalat irodája, melynek elsődleges feladata, hogy ügynevezett kihelyezett vetítések szervezzen, ily módon segítve-enyhítve a meglehetősen gyenge szege- di mozihelyzet gondjain. A kezdet első hónapjain túl vannak, mik a tapasztala- tok, mennyire vált be a ki- rendeltség?

Minden ömlengés nél- küül hadd soroljak csak föl néhány adatot: a megnyitás óta 512 előadást szerveztünk, amelyek összesen közel 50 ezer néző vett részt. Tizenkét általános iskolában, továbbá ifjúsági klubokban, művelődési ház- zokban és néhány szórako- zóhelyen (rendszeresen a Lilla Akácban, a Felsővárosi Étteremben, a hattastelepi Hárfában, nyáron a Kis- körösyben) vetítettünk. Elsősorban tehát ott, ahol a minimális feltételeket biztosítani tudták, s egy- ben a körülmények — tá- volság, közlekedés, népes- ség, igények — összefüggé- seiben leginkább alkalmas- nak véltük új „minimozik” létesítését. Jelenleg 55 ál- landó vetítőhelyünk van, de még jócskán akad lehetőség, hiszen a 16 milliméteres filmek gyakorlatilag bár- hol lehet vetíteni, a többi csupán szervezés dolga. Igaz, ennek gondolj-bajai kezdetben természetesen alaposan elárastottak ben- nünket, de remélem, nem szerénytelenség, ha kimon- dom; nem fulladtunk belé- jük. Vagyis a moziiroda, úgy vélem, bevált.

A közelmúltban vert némi port a hír, miszerint az eddig a Móra Ferenc Múzeumban megszokott Filmtéka-vetítéseket ezután Újszegeden, a tanács okta- tási épületében tartják meg. Mi a helyzet ezzel kapcsola- tban?

Rajtunk kívülről okok miatt kellett elköltözni a Tékának. Idén százéves a múzeum, a díszteremben az év végéig olyan kiállítások lesznek, amelyek nem teszik lehetővé a vetítéseket. Más kiút nem maradt, az ezt

nem használjuk ki, egyszé- rűen meg kellett volna szüntetni az előadásokat. Gondolom, nagyobb baj lett volna, minthogy most Új- szegedre kell zárandokolni, hogy az ember jó filmeket, ritkán látható alkotásokat nézhessen meg. Tudom, a megszokott, a Belvárosban kényelmesen elérhető Téka- vetítések hiányozni fognak, de a jövő év elejétől, amint lehet, ismét a múzeumban rendezzük ezeket a vetíté- seket.

A moziüzemi vállalat szege- di irodája tehát túl van a kezdet legnehezebb stációján. Mik a közeljövő tervei, hol, milyen filmeket láthatunk?

Ha már a Filmtékáról volt szó: ott most éppen a MOKEP Kortárs-filmklub- jának alkotásai mennek, félévente nyolc mű, speciá- lisan egyfajta „inyenc”-ré- tegnek számvá. Rövidesen megkezdődnek a rendszeres vetítések a Kodály téri ál- talános iskolában, az Eszaki Szabadidő Központban. Egészen potnosan ma, szombaton délelőtt a gyerekek már itt láthatják Vuk ka- landjait, hétfőn este pedig a felnőttek A nyolcadik utas: a halál című filmet. Nemsokára filmvetítések lesznek a ságvártelepi mű- velődési házban, Petőfitele- pen és a Rózsa Ferenc sugá- rúti általános iskolában is, s tervezzük a lakótele- pek közötti „legsűrűbb” te- rület, Rókus bevonását is. Novemberben, a hagyomá- nyos szovjet filmhónapban a 16 milliméteres szovjet filmek fesztiválját rendez- zük meg, elsősorban olyan alkotásokat bemutatva, melyek már eddig is igen sok nézőt vonzottak: például a *Katasztrófa földön-égent,* vagy *A fej nélküli lovast.* S elárulhatom, egy új szov- jet mesefilmet; a feltehető- en ismerős című *Riki-tiki- tévit.* S általában, mivel ez az iroda egyféle szege- di mozis központ is, tervek folyamatosan születnek, a megvalósításon dolgozunk — hát majd meglátjuk. Akárcsak a filmeket.

D. L.

Lengyel vendégek az MHSZ-nél

A Magyar Honvédelmi Szövetség Csongrád megyei szervezetének vendégeként Bydgoszcz-ból nyolctagú lö- vészcsapat érkezett tegnap Szegedre. A vendégek az MHSZ lengyel testvér-szerve- zetének, a LOK-nak képví- selői. A hétfőig itt-tartózkodó delegáció tagjai ismer- kednek az MHSZ életével, a klubok munkájával és részt vesznek a fegyveres erők napja tiszteletére ren- dezett lövészversenyen is. A lengyel vendégek látogatása része annak a kétoldalú kapcsolatnak, amely a Csongrád megyei és a len- gyel szervezet között évek óta tart.

Közlekedés- biztonsági verseny

Holnap, vasárnap délelőtt rendezi meg a városi és já- rási közlekedésbiztonsági ta- nács, az Autóklub és az MHSZ gépjármű-vezetőké- pző iskolája a X. szegedi közlekedésbiztonsági ver- senyt az MHSZ Etelka sori tanpályáján. A személy- gépkocsik, motorkerékpárok és segédmotorok kategóriá- jában elméleti, pályaugyes- ségi és forgalmi ismeretek- ből vetélkedhetnek a jelent- keszők, akik a verseny hely- színén reggel 8 órától ad- hatják le nevezésüket.

Készlethelyzet

Az első hat hónapban az átlagosnál nagyobb volt az idényszerű készletcsökkenés a népgazdaságban — álla- pította meg a Magyar Nem- zeti Bank. Mivel az élel- miszeripar és más idény- szerű gazdálkodást folyta- tók korábban beszerzett alapanyagait ebben az időszakban feldolgozzák és értékesítik, általában az esztendő első felében a nép- gazdaság készletállománya csökken. Míg 1982-ben a ja- nuár 1-i készletállomány jú-

Járadékos társulás 5. „Ebben az egységben nincs erő”

A karbantartó társulás dolgait Megyesi László ki- válóan ismeri. Teheti, mert jó pár éve nem társadal- mi megbízásból, hanem ha- vi fizetésért intézi a Tarján IV-es lakásszövetkezet ügye- it. Megválasztásakor örö- költe a társulás igazgatóta- nácsának elnöki tisztét is. Véleménye a karbantartók- ról ekképp summázódik.

Először is azt kell tisz- tán látni, hogy ez a tár- sulás annak idején nem a szövetkezeti házak javításá- ra alakult, hanem a szövet- kezeti közös tulajdonban le- vő épületek, épületrészek, berendezések karbantartásá- ra, felújítására. Lényegében a vizórától a lakásban le- vő első elzárócsapig min- den ránk tartozik. Ezeket kell javítanunk, ha nem jök, a lakás se működik. Vállal- sunk lakossági szolgáltatá- sokat és lakásfelújítást. Más- sodszor meg azt, hogy a mi munkánk nem ragadha- tó ki a többi közül. So- vány vigasz: máshol még rosszabbul mennek a dol- gok, meg hogy a DÉLEP gyengén dolgozik, és azért rajtunk csattan az ostar. De hát, szolgáltatók vagyunk, és ehhez tartjuk magunkat.

A társulás éppen ez- zel bánik csinján... Most nőtt föl idáig, hogy eleget tegyen a ki- ványságnak. A tanácskozás hangula- ta mást sejtettett... Ez mindig így szokott

lenni. Egymásra mutogatás- sal felelős soha sincs. Másra terelődik a beszéd.

... a gesztor szava

Amikor három éve átvet- tem a társulást, papírra tet- tük a műszaki vezető mun- kakörét. A régi ember egy évtizedes múlt után nem vállalta... Szokás volt, hogy a címzetes ünnepek megülésekor a vezetők et- tek-ittak a közös pénzen, de nyolcvan óta beszűntettük, meg az érdemtelen tiszte- letdíjfizetést is. Ez sokak- ban nem tetszett... Külön- ben a társulás tagjai ve- lünk ingyen szeretnének dol- goztatni... Csak egy pél- da: ha valahol el- dugul a vécécső, akkor hozz- zánk jönnek, de a pénzés melóra mást fogadnak.

Ez az ő hibájuk? Kölcsönösen alakult. Mire alapozzák az évi több millió forintos bevé- telt? Mások szívesen dolgoz- tatnak velünk. Önök nem dolgozhat- nak nyereségre, és azt hal- lottam, ráfizetnek az ilyen vállalkozásra, mert nagyon olcsók?

Sajnos. Ha a jogszabá- lyok szerint dolgozunk, so- hasem zárunk nullával, mert állandóan emelkednek az árak. Az önköltséges gaz- dálkodás ilyen. Volna azért más lehetőség, de azt nem sikerült megszavaztatni az igazgatótanáccsal. Emelni kell a pótlékoló kulcsot.

Hogy ezen mit kell érte- ni, az elnök részletesen el- magyarázza. Lényege hogy a jogszabály valóban nem engedi a társulást nyereség- gel dolgozni, viszont ezzel a kulccsal, jó gazdálkodás- sal, elérhető megtakarítás. Mégpedig minél többet, mi- nél drágábban dolgoznak ki- felé, annál több pénzüket ma- rad a kasszában. Ebben azért nem mentek bele a társu- lás tagjai, az elnök szá- vaival, mert az igazgatóta- nácsban nem a gazdasági szakemberek döntenek, ha- nem a társadalmi megbízot- tak. Igaz, többet kellett vol- na a karbantartásért fizet- niük, de ez megtérült vol- na, mert akkor a gyáraknak nem „fillérekért” dolgozná- nak. Beszélgetéskor széttár- ja a karját.

Nálunk csak akkor jó az elnök, ha olcsón szol- gáltat. Visszakanyarodunk a vi- haros igazgatósági ülésre. Önöknek döntő a sza- vuk a jövő formálásakor, hogyan döntött a szövetke- zet, melyik formát választja az ajánlott három kö- zül? — A négyediket! — Hogyhogy!? — Kilépünk! — Mi lesz a csapattal kap- titány nélkül? — Nem tudom, mi a szö- vetkezeten belül alakítunk egy önálló részleget. Szak- értő majd szétosztja a va- gyont.

Gondoltak a vállalat- szerű gazdálkodásra? — Fontolgattuk, ha az- zá alakulna a társulás, mi is társak lennénk. Ha a vezetők a talpukon áll- nak, nyereséges is lenne. — A tanácskozáson a ME- SZÖV képviselői mást mondtak... — Ehhez nincs hozzászó- nivalóm...

... az utolsó pillér

Ezután csak egyetlen pil- lére marad a társulásnak, a dicséretekkel halmozott Ta- bán Lakásépítő és Fenntar- tó Szövetkezet. Tavaly a vállalkásokkal együtt csak- nem egymillió forinttal „tá- mogatták” a társulást A szó- ignyi értelmében is. Ezt Branyiczki Imre, az 1320 lakást gondozó szövetkezet elnöke így fogalmazta.

Tíz évig úgy gondol- tuk, a mi kutyánk köly- ke, hadd zsírosodjon! Pum- páltuk bele a pénzt, nem néztük, mennyiért vállal munkát. Érzésem szerint mi áldoztunk érte legtöbbet, és azt mondom, ahol deficit, ott nyereség is keletkezik. Az eddig beadott pénzt már vissza nem kapjuk. Mi el- vállaljuk szöröstől-böröstől, hogy önálló részlegünk le- gyen! Gyakorlatilag eddig is a nagyok tartották el a kicsiket.

Miből fizeti vissza a társulási tagok részét, hi- szen a Tabán is csak a la- kók pénzét használja? — Van spórolt pénzünk. Legvégső esetben a diszpé- csterszolgálat végett föl- szabadult házmesteri laká- sokat... lakók bele- egyezésével — eladjuk, ezek árát meghitelezük a kar- بانتartóknak. Építkezéseket is vállalunk.

Többet fizetnek ezután a lépcsőházak lakói? — A karbantartók miatt nem. Nekünk nem lenne po- litikus, ha emiatt emelni kellene a tarifát.

Mi lesz a társulással? — A régi paraszti bölcsel- let szerint: kehes lovat vé- tek venni. Az árverésnél mi is csak a használhatók beren- dezéseikért vagyunk hajlan- dók tisztességes árat fizet- ni. A munkások nem ke- rülnek az utcára. A mun- kakörököt, ami nem eri meg — megszüntetjük.

Hasonló megoldásra talá- lunk példát a legnagyobb lakótelepi lakásszövetkezet- ben, az Eszakiban. Ők is csatlakozni akartak előbb a közös karbantartáshoz, de úgy vélték, ebben az egy- ségben nincs erő. Kiszámi- toták: jobban járnak, ha mindent maguk csinálnak. Dr. Csoma Lajos elnök mondta, hogy nem kell cél- prémiumot fölajánlani apró munkáért, nincs kiszállási díj, és például egy szellőző- motor évi javításának árán ötvenet ellenőriznek...

Majoros Tibor (Következik: Farkasvácságban!?)

Nem vártak

Igazán rendhagyó esetnek számít, hogy a Postaláda ro- vatunkban közzétett panasz- ra érkező illetékes választ külön írásként kaptunk. Ki- vételezésünk oka a Ne várj még sőt! lesz összefoglaló címme ellátott levélírói panasz azonnali, példátlanul gyors megnyugtató ügyinté- zése.

A Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat hozzánk intézett levelében ugyanis arról értesít, hogy a figyelmükbe ajánlott hi- bákat máris kijavították. azaz az Alföldi utca 22. szá- mú tömbben kicserélték a hibás armatúrákat és fény- forrásokat, amelyeket isme- reltén tettesek rongáltak meg. Orvosolták a Makkos- háza körút lakosainak pa- naszát is. Egyelőre csak ideiglenes megoldást talá- ltak: légvezetékkel a feláll- tott lámpákat máris üzembe helyezték, illetőleg a világi- tás átmeneti javítására to- vábbi faozlopos fényforrá- sokat is létesítenek.

MSZBT-nyelviskola

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság központi Gorkij Nyelviskolájának Csongrád megyei tagozata ebben a tan- évben is folytatja oktató munkáját. Orosz nyelvtanfo- lyamokat indít az alábbi for- mákban: turista utat előké- szítő kezdő és haladó tanfo- lyam; társalgási tanfolyam általános és középiskolákban orosz nyelvet tanító tanárok, illetve tanulók részére; 7—8. osztályosoknak középiskolába előkészítő tanfolyam; orosz nyelvtanulást előkészítő kurzus azoknak az 1—3. osztá- lyos tanulók részére, akik az óvodában már tanulták a nyelvet; felzárkóztató tanfo- lyam azoknak, akiknek ne- hézségeik vannak a nyelvtan- ulás terén (általános és kö- zépiskolások); klubjellegű társalgási tanfolyam orosz nyelvet kedvelő tanulóknak; egyetemi-főiskolai felvételire előkészítő tanfolyam 3. és 4. éves középiskolásoknak; kez- dő és haladó fokon kandidá- tusi és állami nyelvvizsgára előkészítő kurzus.

A fentebb említett típuso- kon kívül kívánság szerint céljelleget tanfolyamokat is indítanak. Elegendő, legalab- b tizenkét jelentkező esetén üzemekben, vállalatoknál és intézmények területén kihe- lyezett csoportokban is indít-

ható kurzus. A tanulmányi idő nyolc hónap, az egyes csoportokban az oktatás 1×2, 2×2 és 2×3 órában folyik. A részvételi díj óránként tíz for- int.

Jelentkezni 1983. október 7-ig az alábbi helyeken le- het: a szegediek a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola orosz tanszékén (Hámán Ka- tó u. 25., dr. Szógi Istvánné városi tagozatvezető); a zse- ged-i járásbeliek a kisteleki gimnáziumban (Bártlányiné Kranicz Zsuzsanna tagozatve- zető); a hódmezővásárhelyie- k a Kun Béla általános isk- olában (Tátrai Erika városi tagozatvezető); a makóiak az Eötvös utca 14. szám alatti cipőipari szövetkezetnél (Fo- dor László); a szentesiek és szentesi járásban lakók a Horváth Mihály Gimnázium- ban (Antonjuk Eva városi- járási tagozatvezető); a csongrádiak az ének-zenei általános iskolában (Atkári János városi tagozatvezető).

Bővebb felvilágosítást a városi és járási tagozatveze- tők, valamint az MSZBT Központi Gorkij Nyelviskola Csongrád megyei tagozatának vezetője, Bokányi Dezsőné dr. ad (Szeged, Juhász Gyula Tanárképző Főiskola orosz tanszék, Hámán Kató u. 25., telefon: 10-122.)

Kelendők a csepeli transzformátorok

A csepeli transzformátor- gyárban az utóbbi időben gondot jelentett a vasmag- lemezek beszerzése import- ból, így a gyár műszaki gárdája kikísérletezte a le- mezek előállítását. A transzformátorok vas- magját vékony lemezcsikok- ból, lemezdarabokból állít- ják össze. Speciális vasmag- lemezt Magyarországon még sohasem gyártottak, a sza- lagokat importálták. Dol- goztak már svéd, japán,

NSZK-beli, olasz és fran- cia alapanyagokkal is. Mindezt azért is kellett gyorsan megoldaniuk, mert a csepeli transzformátorok iránt megnőtt a kereslet. Az exportrendelések teljesítése mellett már kevés kapaci- tásuk maradt a belföldi igény kielégítésére, így el- határozták, vidéki térsz- melléküzemágakkal szövet- kezve bővítik a transzfor- mátortermelést.